

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

Ser. I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

Ardens & affecta locutio, quæ de puritatis amore refusa, promittit quod implere non potest. Nihil enim amanti difficile esse videtur. Quis desperare debeat, tanta peccatrice non solum veniam, sed & gloriam consequente? Ipsa hodie intercedat pro peccatis nostris, & placatum nobis reddat iudicem nostrum amicum* suum, qui est super omnia benedictus Deus in sæcula, AMEN.

Amanti nihil difficile.

* *al. sponsum.*

IN ASSUMPTIONE B. MARIÆ.

S E R M O I.

Virgo hodie gloriosa cælos ascendens, supernorum gaudia civium copiosis sine dubio cumulavit augmentis. Hæc est enim cuius salutationis vox & ipsos exultare facit in gaudio, quos materna adhuc viscera claudunt.^a Quod si parvuli necdum nati anima liquefacta est, ut Maria locuta est: quid putamus quænam illa fuerit cœlestium exultatio, cum & vocem audire, & videre faciem, & beata eius frui præsentia meruerunt? Nobis verò charissimi, quæ in eius assumptione solennitatis occasio, quæ causa lætitiæ, quæ materia gaudiorum? Mariæ præsentia totus illustratur orbis, adeò ut & ipsa jam cœlestis patria clarius rutilet virgineæ lampadis irradiata fulgore. Merito proinde resonat in excelsis gratiarum actio & vox laudis, sed plangendum nobis quam plaudendum magis esse videtur. Quantum enim de eius præsentia cœlum exultat, nunquid non consequens est ut tantum lugeat hic noster inferior mundus eius absentiam? Cesset tamen querela nostra, quia nec nobis hic est manens civitas; sed eam inquirimus ad quam hodie Maria benedicta pervenit. In quam si conscripti cives sumus dignum profecto est etiam in exilio, etiam super flumina Babylonis eius nos recordari, eius communicare gaudiis, eius participare lætitiâ, maximèque eam quæ tam copioso impetu lætificat hodie civitatem Dei; ut sentiamus & ipsi stillicidia stillantia super terram. Præcessit nos Regina nostra, præcessit, & tam gloriosè suscepta est, ut fiducialiter sequantur Dominam servuli clamantes, Trahe nos post te; in odore unguentorum tuorum curremus. Advocatam præmisit peregrinatio nostra: quæ tanquam Iudicis mater, & mater misericordiæ, suppliciter & efficaciter salutis nostræ negocia pertractabit.

^a *Luc. i. e. Exultatio cœlitum in assumptione Mariæ.*

B. Virgo in cœlum præcessit, & nos ad sequendum animat.

Preciosum hodie munus terra nostra direxit in cœlum, ut dando & accipiendo scælici amicitiarum scedere copulemur humana divinis, terrena cœlestibus, ima summis. Illò enim ascendit fructus terræ sublimis, unde data optima, & dona perfecta descendunt. Ascendens ergo in altum Virgo beata dabit ipsa quoque dona hominibus. Quidni daret? Siquidem nec facultas ei deesse poterit, nec voluntas. Regina cœlorum est, mi-

fericors est. Denique mater est unigeniti Filii Dei. Nihil enim sic potest potestatis eius seu pietatis magnitudinem commendare: nisi forte aut non creditur Dei Filius honorare Matrem: aut dubitare quis potest omnino in affectum charitatis transisse Mariæ viscera, in quibus ipsa quæ ex Deo est charitas, novem mensibus corporaliter requievit.

Et hæc quidem propter nos dixerim, Fratres, sciens difficile esse, ut in tanta inopia charitas illa perfecta non quærens quæ sua sunt, valeat inveniri. Ut tamen interim sileam beneficia quæ pro illius glorificatione consequimur; si eam diligimus, gaudebimus utique quia vadit ad Filium. Plane, inquam, congratulabimur ei, nisi fortè (quod absit) inventrici gratiæ omnimodis inveniamur ingrati. Quem enim in castellum mundi huius intrantem prius ipsa susceperat; ab eo suscipitur hodie sanctam ingrediens civitatem. Sed cum quanto putas honore, cum quanta putas exultatione, cum quanta gloria? Nec in terris locus dignior uteri virginalis templo, in quo Filium Dei Maria suscepit, nec in cœlis regali folio, in quo Mariam hodie Mariæ filius sublimavit. Fœlix nimirum utraque susceptio: ineffabilis utraque, quia utraque inexcogitabilis est. Ut quid enim ea hodie in Ecclesiis Christi Evangelica lectio recitatur, in qua mulier benedicta in mulieribus excepisse intelligitur Salvatorem? Credo ut hæc quam celebramus, ex illa susceptione aliquatenus aestimetur, imò ut juxta illius inæstimabilem gloriam inæstimabilis cognoscatur & ista. Quis enim etiam si linguis hominum Angelorumque loquatur, explicare queat quemadmodum superveniente Spiritu, obumbrante virtute Altissimi, caro factum sit Verbum Dei, per quod facta sunt omnia & Dominus maiestatis, quem non capit universitas creaturæ, intra virginea sese clausit viscera factus homo?

Sed & illud quis cogitare sufficiat, quàm gloriosa hodie mundi Regina processerit, & quanto devotionis affectu tota in eius occursum cœlestium legionum prodierit multitudo, quibus ad thronum gloriæ cantibus fit deducta, quam placido vultu, quàm serena facie, quàm divinis amplexibus suscepta à Filio, & super omnem exaltata creaturam, cum eo honore quo tanta mater digna fuit, cum ea gloria quæ tantum decuit filium? Felicia prorsus oscula labiis impressa lactentis, cui virgineo mater applaudebat in gremio. Verum nunquid non feliciora censebimus quæ ab ore sedentis in dextera Patris hodie in beata salutatione suscepit, cum ascenderet ad thronum gloriæ, epithalamium canens & dicens: *Osculetur me osculo oris sui?* Christi generationem, & Mariæ assumptionem quis enarrabit? Quantum enim gratiæ in terris adepta est præ cæteris, tantum & in cœlis obtinet gloriæ singularis. Quòd si oculus non vidit, nec auris

audivit,

Gloria assumptionis Virg. Deiparæ.

Ratio lectionis Evangelicæ.

Regina mundi quanta gloria & pompa hodie processerit.

Christi generatio & Mariæ assumptio inenarrabilis.

In Assumptione B. Mariæ, Serm. II. 345

audivit, nec in cor hominis ascendit, quæ præparavit Deus diligentibus se: quod præparavit gignenti se, & (quod omnibus est certum) diligenti præ omnibus, quis loquatur? Felix planè Maria, & multipliciter felix, five cum excipit Salvatorem, five cum à Salvatore suscipitur. Utrobique mira dignitas Virginis Matris: Utrobique amplectenda dignatio maiestatis. *Intravit, inquit^b, IESVS in quoddam castellum, & mulier quædam excepit illum in domum suam.* Sed laudibus magis vacandum est, quod festivis præconiis hæc dies debeat. Quia verò copiosam nobis materiam lectionis huius verba ministrant; cras quoque convenientibus nobis in unum, communicandum erit sine invidia quod fuerit desuper datum, ut in memoria tantæ Virginis non modo affectus devotionis excitetur, sed & mores ædificentur ad profectum conversationis, in laudem & gloriam Filii eius Domini nostri, qui est super omnia DEUS benedictus in sæcula.

IN ASSUMPTIONE B. MARIE,

De Evangelica Lectione,

SERMO II.

Intravit IESVS in quoddam castellum^a.

^a Luc. 10.

Opportunè satis hoc mihi in loco Prophetica exclamatio assumenda videtur^b. *O Israel quam magna est domus Domini, & ingens locus possessionis eius?* An non ingens, cuius comparatione castellum dicitur terræ huius spatiosissima latitudo? An non ingens patria & regio inæstimabilis, quando ab eà Salvator adveniens, cum ingrederetur orbem terræ, introiret castellum? Nisi fortè castellum quis aliud intelligendum putet, quam atrium fortis armati, principis mundi huius, cuius vasa diripere fortior supervenit. Festinemus in illam ingredi beatitudinis amplitudinem, Fratres, ubi nemo alium coangustat: ubi possimus cum omnibus sanctis comprehendere quænam sit longitudo, & latitudo, sublimitas & profundum. Neque id desperemus, quandoquidem ipse cœlestis habitator patriæ, etiam & Creator, nostri huius castelli angustias non refugit.

^b Baruch. 3. 6

Sed quid introiisse eum dicimus in castellum? Etiam in angustissimum virginalis uteri diversorium introivit. Denique & *mulier quædam excepit illum in domum suam.* Felix mulier, quæ non jam exploratores Hierico, sed potius fortissimum illum expoliatorem stulti illius, qui verè ut luna mutatur, non legatos Jesu filii Nave, sed ipsum magis suscipere meruit verum Jesum Filium Dei. Felix, inquam, mulier; cuius domus Salvatore suscepto inventa est munda quidem; sed planè non vacua. Quis enim